

ПРЕС КЛИПИНГ

6-7. јул 2019.

НАСЛОВИ

"Одлив мозгова": Врата за повратак морају бити свима отворена (стр.2)

Пензионери све мање зависни од државне касе (стр.3)

Фискални савет о платним разредима: Лекар специјалиста има само три пута већу плату од чистачице (стр.4)

„Комплетнија производња аутомобила у једној фабрици досад није измишљена“ (стр.5)

Минималац иде на 32.000? (стр.7)

Радницима БИП-а раскинути уговори, али то не значи и катанац за пивару (стр.8)

Медији: Радници БИП-а на принудном одмору, неизвесна судбина фабрике (стр.9)

"Одлив мозгова": Врата за повратак морају бити свима отворена

Аутор:Љубинка Малешевић

НОВИ САД: Процењује се да би Србију у наредних неколико година могло да напусти и до 25 одсто школованих младих људи, а такву жељу у овом тренутку има готово половина популације од 15 до 29 година и то без идеје о повратку.

Недавно је на Економском факултету у Београду одржана Београдска конференција младих економиста којој је тема била заустављање "одлива мозгова", али и повратни процес. Окупили су се млади економисти, Савез економиста Србије, Научно друштво економиста Србије, а први пут и САНУ...

Професор Економског факултета у Београду Бранко Урошевић објашњава за "Дневник" да није ни могуће, а ни пожељно да се млади људи одврате од одласка на усавршавање у иностранству, посебно у оним областима (којих није мало) где наше школство каска за водећима у Европи и свету.

Оно што је важно јесте да им се у пракси, а не само декларативно, широм отворе врата за повратак. Конференција младих економиста показује да се одлични резултати могу остварити чак и са малим бројем високо-квалитетних повратника уколико се повезујемо међусобно локално, са нашом научном дијаспором и са нашим иностраним колегама, оцењује професор Урошевић.

Сам Урошевић је доказ да се и поред стицања звања и титула на престижним светским универзитетима стучњаци враћају у Србију. Наиме, он се вратио у Србију после завршеног доктората из области економије на Берклију у САД, а пре тога је завршио студије на познатом универзитету Ломаносов у Русији.

Вратио сам се упркос огромном диференцијалу у плати коју сам могао имати у САД као професор финансија. Пресудна ми је била жеља да у Београду створим академске садржаје светског нивоа, као и да покажем на свом примеру да је успешан повратак итекако могућ. На моју одлуку о повратку снажно је утицао и став моје супруге, пореклом Американке, која заиста воли да живи у Београду, каже Урошевић.

Наш саговорник указује да се људи који су отишли у иностранство лакше одлучују на повратак уколико већ има реномираних људи из њихових области који су се успешно вратили и (ре)интегрисали.

Оно што је кључ јесте да се створи критична маса квалитетних људи. Државни универзитети и институти, у том смислу, имају посебну одговорност. Они треба да се широм отворе за свежу крв, за повратнике из иностранства али и за стране предаваче. На жалост, то тренутно, осим у ретким изузецима, није случај. То је огроман проблем за наше друштво, сматра Урошевић.

Према мишљењу професора Урошевића, тај раскорак постојаће све док постоји велики диференцијал у платама, могућности за професионални развој, а посебно, у уређености друштва и атмосфери отворености, креативности и жељи за стварањем светски препознатљивих садржаја. Све до тада, тврди, амбициозни људи ће одлазити.

Други ће се враћати, уколико буду имали где. Да би се смањио проблем, дакле, потребно је стварати услове да се диференцијали у многим областима што више смање. Такође, потребно је значајно се отворити према страним држављанима који би желели да продуктивно живе и раде у Србији. То је тренутно потпуно неискоришћен потенцијал, истиче Урошевић.

Само су сеобе вечне

Део стручне јавности тврди да ће после неколико година интензивне емиграције коју је просто немогуће зауставити, уследити и фаза повратка што показују искуства других држава, а томе би сигурно допринео и евентуални улазак Србије у европске интеграције.

Милош Црњански у “Сеобама” каже, отприлике, да народи настају и нестају, само су сеобе вечне. Мислим да је то сасвим тачно. Што се европских интеграција тиче, јасно је да ће нето ефекат зависити од оних диференцијала које сам горе споменуо. Док се Хрватска и Бугарска празне, број становника у Словенији расте. То очигледно није случајно. Важно је да разумемо да ништа није уклесано у стени, и да то што нам се догађа и што ће нам се у будућности десити у највећој мери зависи од нас самих. Како рече неко паметан, да би нам било боље морамо бити бољи!

Представници успешних компанија у Србији стално истичу да им наши стручњаци доносе знање и технологију, без чега не би били успешни. Управо то знање и нове технологије наши млади добијају усавршавањем у иностранству. На питање шта недостаје и код државе и код компанија да би се стечено знање и нове технологије “примиле” код нас, Урошевић истиче да је то једно од кључних питања за нашу будућност.

Четврта индустријска револуција се захухтава. Она смањује потребу за великим фабрикама, а значајно повећава потребу за високо квалификованим стручњацима који ће моћи да раде флексибилно и примењују нове технологије у разним областима. Кластери изврности у ИТ индустрији у Србији већ постоје у Београду, Новом Саду и Нишу. Сарадња државе и приватних компанија мора да обезбеди квалитетну регулаторну, образовну и информациону инфраструктуру. Такође, кључно је драматично и константно побољшавати релевантност студијских програма и наставног кадра на нашим универзитетима као и подстицати везе наставног и истраживачког процеса и привреде, посебно у областима примене високих технологија, закључује професор Урошевић.

Пензионери све мање зависни од државне касе

Аутор:Љ. Малешевић

Већ на крају прошле године изворни приходи Фонда ПИО чинили су 71,7 одсто, а дотације и буџета биле су 27,9 процената. Укупни приходи и примања лане остварени су у износу од 615,99 милијарди динара, то је за 4,3 одсто више него у 2017.години.

Како је образложио Иван Мимић, директор Сектора за финансијске послове Фонда ПИО учешће нето пензија у БДП на крају 2018.године износио је 10,3 процента, што је ниже од утврђеног лимита учешћа по Закону о буџетском систему од 11 одсто. Када се зна да је учешће нето пензија у БДП 2012.године износило 12,4 одсто онда је јасније колико се пензијска каса опоравила и зашто је Финансијском стратегијом ове године планирано тај проценат буде 10,4 одсто, као и да се 2020. смањи на 10,2 процената да би 2021. тај проценат био 10, а већ 2022. он би требало да износи 9,8 одсто.

Управо због већ постигнуте, али и очекивања, финансијске консолидације пензијске касе, Финансијска стратегија за наредне три године планира да пензије расту применом такозване швајцарске формуле односно да се усклађују са половином раста БДП и исто толиким постотком раста трошкова живота. Наиме, у Фискалној стратегији од 2020. до 2022.године наведено је да ће наредне године бити уведена швајцарска формула која аутоматски, на основу одређених макроекономских показатеља, одређује проценат раста пензија. То, пак, значи да ће пензионери када виде висину раста БДП-а и трошкова инфлације у претходној години знати за колико ће им пензија порасти, а то ће дакле зависити од привредног раста.

По процени Фискалног савета Србије швајцарска формула би од наредне године могла значити да се пензије годишње повећају између пет и шест процената. Дакако, толико повећање следило

би за све пензионере без обзира на тренутну висину чека, што сада није случај када Влада Србије има дискреционо право да одлучује о проценту повећања пензија за оне са нижим примањима и за оне који примају више од просека.

Било некад

Такозвана швајцарска формула обрачуна пензија, која је по оцени ФС добра мера, није новост за пензионере у Србији. Примењивана је све до 2006.године након чега су пензије почеле да се усклађују само са инфлацијом. Од 2010.године пензије се поново, осим за инфлацију усклађују и за део раста БДП уколико он прелази четири процента. Од 2014.године и Закона о привременом умањењу пензија, усклађивање је било практично суспендовано, јер је Влада Србије на основу својих процена, а у складу са економским показатељима, предлагала проценат повећања.

Потпуно укидање Закона о привременом умањењу пензија било је прошле године и тада је Влади Србије остављена могућност да се оне усклађују на основу фискалних могућности, па самим тим пензионери нису могли сами да израчунају колико ће им примања бити повећања. Сада се поново уводе тачни механизми индексирања пензија, па би оне по тренутним резултатима и очекивањима за ову годину, годишње могле да расту између пет и 6 процената. Поред извесности индексирања увођење швацарске формуле у обрачун пензија поново враћа извесност у пензиони систем Србије, јер је она буџетски одржива, предвидива и правично одређује повећање пензија.

Примена швајцарске формуле значила би да се пензије повећавају почетком године и то одмах чим званична статистика искаже економске резултате – висину БДП и раст цена, а то је већ у јануару а најкасније у фебруару текуће године. На тај начин пензије би се усклађивале од почетка године, с обзиром да се оне исплаћују за месец који је прошао, па би пензионери увећане јануарске пензије примали у фебруару, а трошкови за исплату би током целе године били видљиви и не би се преливали у наредну.

Фискални савет о платним разредима: Лекар специјалиста има само три пута већу плату од чистачице

Извор:Нова Економија

Ако Влада Србије жели да задржи најквалитетније људе у јавном сектору потребан је довољно широк распон зарада – што тренутно није случај нити се планира, упозорава Фискални савет у најновијој анализи о платним разредима. Како наводе, просечна зарада у општој држави тренутно је око 20 одсто виша него у приватном сектору, али је распон зарада за највећи део јавног сектора релативно мали.

Лекар специјалиста има само три пута већу плату од најниже плате неквалификованог радника, каже Фискални савет у документу "Платни разреди и запосленост у државном сектору Србије: од недовршене реформе до одрживог система".

То за последицу има да је јавни сектор у Србији атрактиван радницима са просечним и исподпросечним квалификацијама (који би били продуктивнији у приватном сектору), а дестимулативан за најстручније и најпотребније запослене који онда јавни сектор напуштају.

Ово је један од кључних разлога ниског квалитета услуга које пружа држава, али у исто време иде на руку убедљивој већини запослених у јавном сектору – и самим тим ће бити потребна снажна политичка воља да се промени, сматрају у Фискалном савету.

Међународна пракса показује да је најчешћи распон између најниже и највише зараде у европским земљама 1:12. У Србији је новим Законом о систему плата у јавном сектору дефинисан распон између најнижег и највишег коефицијента за зараде од 1:7,5, што само по себи не би био толики проблем (будући да су из јединственог система зарада тренутно искључени руководиоци на најодговорнијим позицијама).

Проблем је у томе што је основица са којом би се множили прописани коефицијенти планирана сувише ниско – на нивоу који је тек нешто изнад половине минималне зараде. То практично значи да су најнижи коефицијенти (у распону 1 до 2) бесмислени јер би сви запослени са овим коефицијентима примали исту, минималну зараду, а стварни распон између најниже и највише зараде у држави не би био 1:7,5 већ приближно 1:4, што је испод сваког европског стандарда. Фискални савет оцењује да је кључан део реформе система зарада то да се основица за зараде пропише на нивоу блиском минималној заради. Само тако ће се добити довољно добри распони зарада у оквиру којих ће моћи да се адекватно плате најстручнија и најодговорнија радна места у земљи. То би онда значило велики и потребан заокрет у садашњем управљању зарадама у јавном сектору и морало би да подразумева и неке додатне промене.

Пре свега било би потребно дуже време прилагођавања на нови систем – најмање три до пет година.

У том периоду, плате најстручнијих запослених у држави расле би по стопи од преко 10 процената годишње, док би се плате запослених са просечним квалификацијама (које су већ знатно изнад плата у приватном сектору) индексирале само са стопом инфлације.

Друга важна промена у односу на садашњи систем је корекција коефицијената у просвети наниже. Наиме, синдикати у просвети су се изборили за релативно високе коефицијенте у тој делатности, што би (уколико се усвоји предлог Фискалног савета да основица буде блиска минималној заради) значило да просечна плата наставника у средњој школи буде око 100.000 динара, тј. скоро два пута већа од просечне плате у земљи, што није забележен случај у упоредивим земљама Европе.

„Комплетнија производња аутомобила у једној фабрици досад није измишљена“

Пише: Зоран Радовановић

Медији су ових дана објавили резултате прошлогодишње пословања компаније Фијат Крајслер аутомобили Србија, из којих се види да је та Фијатова фабрика лане добила чак 2,75 милијарди динара субвенција, односно око 970 милиона динара више него 2017, те да је та крагујевачка фабрика, упркос томе, у 2018. забележила губитак од 64,3 милиона динара.

Прошлогодишњи биланси Фијатове фабрике у центру Шумадије такви су какви су приказани у медијским информација, и чињеница су, узрокована све драстичнијим падом производње и пласмана јединог шумадиског модела “Фијат 500Л”, коју требају најозбиљније да размотре власници фабрике – Групција Фијат Крајслер аутомобили (ФЦА), са 67 одсто капитала, и држава Србија са учешћем у капиталу од 33 посто.

Оно што у инфомацији о прошлогодишњем пословању компаније ФЦА Србија, поред износа субвенција којом је држава у 2018. подржала пословање Фијата и, упркос томе, зебележеном губитку, упућеном делу јавности такође “боде очи”, јесте начин на који домаћи аналитичари тумаче ситуацију у фабрици у Крагујевцу, а који се (начин), и мимо њихове воље, највероватније, своди на омаловажавање фабрике чији су сувласници градјани Србије (са оних 33 одсто), и, што је још горе, на својеврсно вредњање и понижававање крагујевачких радника који годинама уназад, за мале новце, производе (баш тако производе, а не монтирају или склапају) аутомобиле према најсавременијој светској технологији. Најгоре је што то чине са “академских висина”, са којих су, готово је извесно, фабрику за производњу било чега видели једино на телевизији. Отуда, ваљда, и она малтене скојевска чврстина у ставу (“НИсам прочитао књигу, али знам шта у њој пише”).

Тако један од познатијих домаћих аналитичара наводи да долазак Фијата у Србији, према његовим речима, назван “посао века”, постаје “фијаско века. Да ли је посао Фијата и државе Србије – “фијаско века”, како се јавља угледном аналитичару, још је, чини се, рано за констатовање. Фијатова производња у Крагујевцу почела је тек пре седам година (почетком јула 2012.), што је за оцењивања (не)успешности једног великог пословног подухвата, у области аутомобилске индустрије, вредног близу милијарду и по евра, ипак кратак период.

Угледни аналитичар др Љубодраг Савић, са београдског Економског факултета, је, међутим, како се чини, помешао “послове века”. Долазак Фијата у Крагујевац, колико је шумадијским хроничарима знано, никада није називан “послом века”, већ се, мање више, сматрало да се Фијат, према чијем концепту, и уз чију финансијку подршку је, од краја 50-тих до почетка 70-тих прошлога века, изградјена Заставина Фабрика аутомобила, вратио у “своју” фабрику. Епитет “посла столећа (или века)”, односио се на извоз Заставиног “југа” у Америку, започет у августу и прекинут крајем 1990., уочи ратног распада бивше Југославије

“Наоружан” израженом самосвешћу о сопственој величини и непогрешивости, те надсве апсолутним непознавањем онога о чему говори, угледни аналитичар потом констатује: „Наши људи су тамо искључени из било које важне делатности у производњи аутомобила. Своди се све на склапање делова, тако да нема ни много користи од тога што је фабрика технолошки напредна. Ако је циљ запошљавање људи, можда се могло наћи неко јефтиније решење.”

Представници запослених у крагујевачком Фијату и познаваоци ове проблематике, најблаже речено, затечени су реченом констатацијом, односно јавном демонстрацијом непознавања онога о чему се прича, што би, да није шире јавности, био ексклузивни проблем аналитичара. Али, зарад те шире (и махом неупућене јавности) мора најпре да се каже да је Фијатова фабрика аутомобила у Крагујевцу, фабрика са “највишиом степеном обраде” у производњу путничких возила.

Фијатова фабрика аутомобила, са погонима Пресерај, Каросерија, Лакирница И Монтажа, комплетна је колико и главна Фијатова фабрика (“Мирафјори”) у Торину, или као свака фабрика Ценерал Моторса, Тојоте, Фоклсвагена, Пежоа, Реноа, БМВ-а, Мерцедеса и било које друге светске компаније. Отуда се и у крагујевачкој, као и у свим осталим светским фабрикама, које имају четири речена погона, аутомобили не монтирају, нити склапају, већ – производе. Поједностављено, у Пресерај крагујевачке Фијатове (и сваке друге фабрике комплетне аутомобила на свету) удје ролна лима од које, након обраде (скалапања шасије и шкоље у Каросерији), из Лакирнице изадје обојена и лакирана шкољка, која одлази у Монтажу, из које, на крају производног просеца, излази готов аутомобил за тржиште. Комплетнију производњу аутомобила у једној фабрици аутомобила до сада нису измислили ни Американци, ни Јапанци, ни Британци, ни Немци, ни Кинези, ни Черкези, ни Зулу племе....

Део јавности не зна да готово ниједна ниједна фабрика аутомобила на свету не производи и делове који се у погону Монтажа уградјују у ону офарбану и лакирану шкољку. Напротив, делови и позиције за уградњу у аутомобиле, међу којима су имотор и мењач, редовно стижу са

стране, од кооперанстких фирми, или једне централне фабрике која производи одредјене агрегате (моторе и мењаче), на пример не за само за фабрике из целе своје групације, већ и за друге компаније. Тојота, тако, у поједине своје моделе уградњу Пежо- Ситроен моторе. У конкретном случају, Фијат има две фабрике мотора, једну на југу Италије и другу у Пољској, из којих тим агрегатом снабдева све своје фабрике у Европи, на Медитерану, Блиском истоку и северу Африке (тзв. Емеа група). Слично је и са осталим позицијама, па Група Сицит деловима од пластике снабдева све Фијатове фабрике из ЕМЕА групе. Фијат пластиц је производјач предњих и задњих браника за све Фијатове фабрике... Фијат је своје главне добављача (Мањети марели, Џонсон контролс, Сицит, ПМЦ, ДЕНСО, Фијат пластик и још неке) довео у Крагујевац и лоцирао их у фабричком кругу ФЦА Србија, или у оближњој Индустријској зони у насељу Грошница. Највећи део позиција за уградњу у “Фијат 500Л” ипак стиже из Италије, али за то није одговоран само Фијат, већ и држава Србија која ништа не чини да пореском политиком и субвенцијама, које странцима дели капом и шаком, подстакне развој малих и средњих предузећа у домаћем металском сектору, како би могла да конкуришу Италијанима. Било би јефтиније и једноставније и Фијату, чије су критеријуме и стандарде, колико је јавности познато, до сада испуниле тек две – три домаће фирме.

Локација кооперантских фирми у свету аутомобилске индустрије разликује се од компаније до компаније. Има компанија (BMW, на пример), код којих су добављачи највећим делом лоцирани на улазима фабрике, док су кооперанти бивше Заставине фабрике аутомобила, која је била југословенски конципирана, били лоцирани у Крању, Сплиту, Приштини, Пећи, Бања Луци, Охриду, Сурдулици, Панчеву, Београду и многим другим местима широм бивше Југославије, одакле су стизали делови за уградњу у “фићу”, “тристаћа”, “стојадина”, “југа”, “флориду” и друге моделе који сунсе у Застави – производили, као што се у реконструисаним и савремено опремљеним Заставином погонима, од јула 2012. производи “Фијат 500Л”.

Минималац иде на 32.000?

Извор:Новости Онлине /Блиц

Синдикати спремили рачуницу с којом ће ускоро изаћи пред преговарачке стране Синдикати који ће о новом минималцу преговарати с Владом и послодавцима у име радника, спремили су рачуницу с којом ће ускоро изаћи пред преговарачке стране, а у питању су четири варијанте, од којих су прве две, како тврде, много реалније.

"Прва опција је да минимална зарада која данас износи око 27.000 динара буде повећана на нешто изнад 32.000 динара што је 90 одсто минималне месечне потрошачке корпе. То је и најреалнија варијанта с обзиром на најаву званичника да би у следећој години минималну зарату требало изједначити с минималном потрошачком корпом. Друга опција је повећање минималца на ниво између 31.000 и 32.000 динара, односно на нешто око 31.500 динара, што би било на нивоу од око 85 одсто минималне потрошачке корпе", каже извор.

Саговорник листа додаје да су синдикати припремили и две резервне варијанте које су нешто мање од 30.000 динара, али да не верују у њихово прихватање. Разлог је, између осталог и то, како кажу, што се из Владе у последње време више пута могло чути како ће минималац ове

године значајно повећати.

"Минимална цена рада биће знатно повећана у септембру, а крајем године биће повећане и плате у јавном сектору и пензије", најавио је недавно министар финансија Синиша Мали. Минимална месечна зарада коју у Србији прима 350.000 радника данас износи око 27.000 динара. Званични преговори између Владе, синдиката и послодаваца почињу средином овог месеца, а коначну одлуку у Влади очекују до краја септембра. Донето решење биће примењено од 1. јануара наредне године.

С друге стране, Небојша Атанацковић, председник Уније послодаваца Србије и један од чланова преговарачког тима за повећање минималца, поновио је за "Блиц Бизнис" да послодавци на ову тему годинама покушавају да уведу једину могућу економску логику.

"Сва повећања плата треба да буду једнака годишњем повећању БДП и инфлације. То је у овој години укупно око шест одсто, што значи минималну зараду од око 28.600 динара. Наравно, послодавци су спремни да пристану и на већи минималац, али под условом да нам држава повећање рефундира тако што ће смањити пореске намете", оценио је недавно Атанацковић. Од 2010. године држава је повећавала минималац седам пута. Минималац је од 1. јануара ове године повећан за 10 одсто, а у 2017. години за шест одсто.

Радницима БИП-а раскинути уговори, али то не значи и катанац за пивару

Аутор: [Маја Ђурић](#)

Да ли се на врата чувене фабрике - Београдске индустрије пива, БИП, ставља катанац? Судбина једине београдске пиваре је за сада неизвесна, а медији од јутрос преносе различите информације - од тога да су радници у погонима БИП-а добили отказе до вести да су сви запослени на колективном одмору до средине јула.

За Н1 је потврђено да је компанија македонског бизнисмена, Светозара Јановског, раскинула уговор о закупу и да су тиме раскинути и уговори са радницима.

"Шок у БИП-у", "Македонац 150 радника Београдске индустрије пива послао на одмор",

"Катанац на врата српског гиганта" - то су све [наслови под којима су медији током дана преносили вести о судбини пиваре](#).

Да Београдска индустрија пива, која је у стечају, за сада неће бити угашена, поручују из ресорног министарства. Државни секретар у Министарству привреде, Драган Стевановић изјавио је да ће Агенција за лиценцирање стечајних управника врло брзо припремити нови оглас и да ће БИП бити дат у закуп, јер је ранији купац - компанија македонског бизнисмена, Светозара Јаневског - прекинула уговор о који је био на снази од 2017. године.

Тиме су раскинути и уговори које су радници имали са сада већ бившим власником, потврђено је за Н1.

"Радници који су били ангажовани у производном процесу имали су закључене уговоре са компанијом 'М-6 ЕДЕН СРБ' те су од стране наведеног послодавца исти раскинути због

једностраног отказивања уговора о пословно-техничкој сарадњи. Како би се заштитили интереси поверилаца и одржао технолошки процес производње и дистрибуције, стечајни управник је прибавио сагласност за одржавање континуитета производње уз ангажовање одређеног броја бивших радника БИП-а и минималног нивоа месечне производње", саопштено је из Агенције за лицензирање стечајних управника.

Шта је разлог повлачења из пословања са једином београдском пиваром, из компаније "М-6 ЕДЕН СРБ" нисмо добили одговор. Пре две године када је преузео БИП, Светозар Јаневски је планирао да обнови производњу пива у БИП-овим старим погонима, док се не изгради нова пивара на новој локацији и да жели да, како је раније истицао, сачува БИП-ову традицију производње и бренда. Годишњи закуп фабрике износио је око 900 хиљада евра. Неизвесна је даља судбина београдске пиваре и отворено питање да ли ће се и када производња пива у БИП-у, али из Агенције за лиценциранбје стечајних управника најављују да ће оглас за новог закупца бити објављен до 8. јула.

Медији: Радници БИП-а на принудном одмору, неизвесна судбина фабрике

Аутор: [Бета](#)

Да ли се на врата чувене фабрике Београдске индустрије пива (БИП) ставља катанац? Судбина једине београдске пиваре је за сада неизвесна, а медији од јутрос преносе различите информације - од тога да су радници у погонима БИП-а добили отказе до вести да су сви запослени на колективном одмору до средине јула.

Како је Бети потврђено у фабрици Београдске индустрије пива (БИП) сви запослени су на принудном одмору до половине јула, а након тога биће познато да ли ће та фирма у стечају можда наставити да ради са смањеним бројем људи.

Сајт Б92 је пренео да ће та фабрика највероватније бити затворена.

Како преносе медији, македонски бизнисмен Светозар Јаневски, који је 2017. године закупио погоне БИП-а није успео да консолидује ситуацију у тој фабрици, због чега је одлучио да напусти БИП.

Из Агенције за лицензирање стечајних управника за Н1 су навели да је стечајни поступак над БИП-ом покренут 2016. године, када је донето и решење о банкротству а да је компанија "М-6 Еден СРБ", која је била купац БИП-а раскинула уговор по пословно-техничкој сарадњи почетком јула ове године.

Како су навели, радницима који су били ангажовани у производном процесу, раскинути су уговори који су они имали са компанијом македонског бизнисмена Светозара Јаневског.